

Ești cine sunt, pelerine?

Gerra Orivera

Colecția: Explorări în lumină

Habar n-am cine ești, pelerine dar te primesc
lângă mine să mesteci cărări
la cina de prezent continuu ne aduce timpul
sosie pângărită de viață-n aceleași izvoare privesc în visele tale
amintirea unui mine spânzurat
de-un orologiu cu limbă de morți diferite
se suprapune uneori cu lumea
sau doar absența rezonanță cerne
aceeași naștere a desăvârșit spiralarea luminii în scoica materiei
perle deghezate în humă mătuite sub cârpa destinului
în caninii răscrucilor umăr la umăr ne-am rănit transparențele
ecouri ne-au spart țipătul de mânie că ne doare
viețuirea în carne atât de fragilă
obida că sângele face cocoloașe de amnezie în noi
și ne astupă cărările am lăsat-o să erupă cu întreruperi
uneori chiar și o moarte ne-a pus piedică în tandemul absolvirilor

ca sarea pământului paralelă cu tine reverberat de adâncuri
chiar și-n granit scânteia a-nvățat să numere orizonturi
ațâția aștri îngopați în miezul fructului pe care-l împarți
frățește cu mine nevăzut ca și cămașa de flăcări
pe care nimeni n-o vede deși pârjolește trăirea celui însingurat

habar n-am cine ești pelerine din mine
poate-i nevoie privirea de fulger întoarsă spre începuturi
pașii de boltă să ne străpungă lentila timpului
pleoapa spațiului se resoarbe

ghemul Ariadnei deșiră ochiul al treilea

punctul magic poate să-și respire infinitul